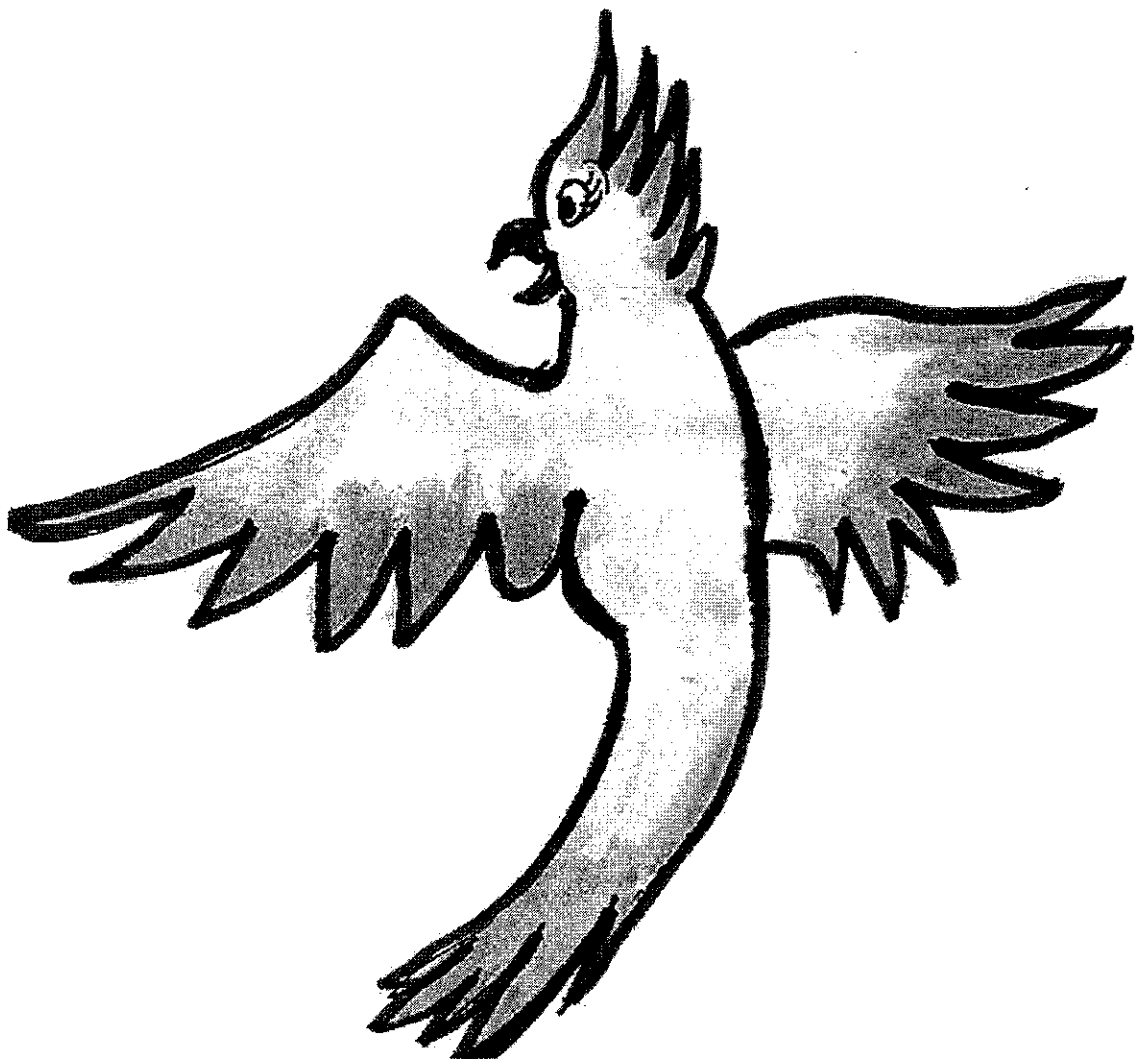

לוח וגיר

קיבוץ גבים

13 בינואר, 2012

יח' בטבת, תשע"ב

שבת שלום
לכל בית גבים

משולחנו של מנהל הקהילה

ייעוד כספים – הערות לדבריו של ניסן זיר

בשבוע שעבר פרסם ניסן הערות המבוססות לדבריו על התקנון, החלטות הקיבוץ והנוהג, בגיבוי רשם האגודות השיתופיות. מכיוון שכולנו פועלים לפי אותם כללים ומתבססים גם על תקנון, החלטות הקיבוץ והנוהג, בגיבוי רשם האגודות – וגם המחלקה המשפטית של התנועה – עלי להבהיר מספר דברים:

1. להוצאת סכומים גדולים, לא נדרש אישור רוב מיוחס של חברי הקיבוץ. אין לזה תקדים, ואין לזה דרישה – לא לפי נוהג, נוהל או תקנון – לא לפי הקיבוץ, רשם האגודות, או המחלקה המשפטית.
2. על עסקת פולג ומשמעויותיה ניתן הסבר מורחב באסיפה, כולל על היעדים המוצעים לעסקים ולקהילה. אם יהיה צורך בהבהרות נוספות, נעשה זאת ברצון.
3. אחרי הדיון הראשוני באסיפה האחרונה על ייעוד הכספים, חברים הוזמנו להגיש הצעות פרטיות טרם דיון המשך באסיפה, כל ההצעות הפרטיות יוצגו באסיפה במקביל להמלצות ההנהלה.
4. באסיפה שהתקיימה ב-14.12.2011 נכחו 50 חברים, ההחלטה לקיים הצבעה באסיפה התקבלה ברוב של 45 חברים מול 3 שביקשו קיום קלפי – זו הייתה החלטה לגיטימית שהתקבלה בהחלט על-פי נוהל תקין, כשמולאו כל התנאים המקדימים: (א) הודעה מראש בעלון הקיבוץ על ההמלצה מנומקת מדוע ההצבעה נחוצה באסיפה עצמה; (ב) האסיפה כאמור אישרה קיום ההצבעה באסיפה עצמה – רק אז הכריעה האסיפה על יעדי כספי העסקה בין העסקים והקהילה לפי 50% לכל מגזר.
5. הפורום המשותף של הנהלת הקהילה והנהלת העסקים אינו רואה עצמו ואינו נוהג כמוסד המחליף את המליאה של חברי הקיבוץ באסיפה, עם זאת חובתם של נבחרים ציבור ללמוד לעומק את הסוגיות הציבוריות, ולגבש המלצות לאסיפה, כמצופה מנבחרים ציבור.
6. הערות לאחר עיון בנהלים הידועים של הקיבוץ ופקודת האגודות, והתייעצות עם המחלקה המשפטית של התנועה.

שבת שלום!

אבי קדוש

משולחן ועדת ביקורת

יפתח אלון יגיע לגובים ביום רביעי 18/1/2012 וירצה להיפגש עם חברים
המעוניינים להוסיף לו מידע, או שאלה, או הערה, על תחום הביקורת
המתבצעת על ענף התקשורת, והחצרניה.
מספר הטלפון הנייד של יפתח הוא 052-3796605

יורם נוה

איסוף בגדי ילדים לתרומה

אם יש לכם בגדי ילדים נכיתות א' - ד' במצב טוב ואינכם זקוקים להם,
אשמח לקבל אותם למשפחות איתם אני עובדת.

עד אשכנזי-סנפיר
050-7287493

משולחן ועדת רכב

בהתאם להחלטת הנהלת הקהילה, החל מ-1.1.2012, עודכן מחיר לק"מ
לחברים והוא יעמוד על סך של 1.06 ₪.

נסיעה טובה ובטוחה,

גוע

ק צ ר ו ת ...

הגיע חורף עם רוחות ואולי גם גשם.

מזל טוב לשי קיסרי ושלומי מונטריאנו שמחליפים קידומת החודש, אתם עוד צעירים!

מזל טוב לסלע על יום הולדת לא עגול. יש די הרבה חברים/ות שנולדו בינואר אז לכולם ברכות.

ברכות גם ממני לאורית ודרור שהתקבלו לחברות, רק ירבו (חברים).

תודות לדרור על קישוטי קיר שעל המיגונות במגרש המשחקים (גן שני). ממש יפה!

בשבת צריך להיות מעניין בנישה נשית אז תבואו.

אני בינתיים מחכה כדי לסדר את חדר התנועה למועדון זמני, אולי עוד שבוע?! ילדי גן כבר ב"מועדון לחבר".

התחילו לעבוד בגן רימון (המקורין).

כל הכבוד לסימונה על היוזמה עם הראיונות עם החברים. נחמד לקרוא ולדעת.

ברכות לנור סער שסיים לימודיו ועכשיו הוא פיזיותרפיסט מוסמך.

בהצלחה ליוכי על חלוקת הדואר לתאים, מחליפה את יולנדה זמנית.

המכבסה על-יד הקניונית נסגרה, נקווה שלזמן קצר ושתפתח בקרוב, המרכזון משרת הרבה חברים שגרים בשכונה.

בריאות טובה לכולם,
שבת שלום וגשום

Rain, rain, go away,
Come again another day.

גילה

ראיון עם פניקה סנדרוביץ

- ספרי לי על עצמך, מה שאת רוצה?

פניקה: מילדות ידעתי שאני רוצה ללכת לקיבוץ. נולדתי אגב בת"א, הורי היו ב"נוה צדק". בגיל שנתיים עברנו לירושלים, בכיתה ד' עזבנו ל"יד אליהו" בת"א. גרנו בשיכון של

חיילים משוחררים (אבא שלי היה חייל בצבא הבריטי). אמרתי שמגיל צעיר רציתי קבוץ. בירושלים הייתי בצופים ולקחתי אותנו ללילה ל"רמת רחל" (לילה ראשון שהייתי מחוץ לבית) והקיבוץ – בתי הילדים וכו' הרשימו אותי, ואז אמרתי: "זה מה שאני רוצה". אפילו במבחן שעשו לנו בסוף ח' שאלו: "איזה מקצוע היית רוצה בחיך?" וכתבתי "להיות קיבוצניקית". כשסיימתי כיתה ח' לא רציתי ללמוד אלא ללכת לקיבוץ ואבא שלי לא הסכים "או לימודים או עבודה". ואכן, הלכתי להירשם לקיבוץ ואבא שלי התנגד אבל התעקשתי ואמרתי: "או קיבוץ או בית ספר חקלאי". לבסוף הלכתי לבית ספר חקלאי בחדרה. בנוסף, הייתי חניכת התנועה המאוחדת בקן "יד אליהו" וכל הזמן שמרתי על קשר עם התנועה, גם כשלמדתי.

בי"א היינו שמונה בנות מהבי"ס בחדרה שחיפשנו גרעין, והיה כבר ברור שאנחנו הולכות יחד עם "מקווה ישראל" לגרעין, שהלך ל"ניר אליהו". באותה תקופה למדו 3 שנים בבתי ספר חקלאיים, אבל החליטו שם (במקווה), שהם ממשיכים לשנה רביעית ואז נשארנו בלי גרעין. אז זיווגו אותנו לגרעין של הנוער העובד "גרעין מגשימים" וכך הגעתי לגבים. מהקבוצה הזאת נשארנו ימימה ואני. בבית ספר חקלאי התמחיתי ברפת. ביום שהגעתי לגבים "יש כאן מי שיודע לחלוב?" אמרתי שאני וידעתי שאני ברפת עוד לפני שידעתי איפה אני אגור. אח"כ התגייסתי לנח"ל, ומיד אחרי הטירונות חזרנו לגבים. אחרי 3 שנים ברפת, עקב בעיות פיסיות (אז חלבו בידיים), עברתי לעבוד בלול – שם נשארתי 13 שנים. אחרי זה עברתי לעבוד כפקידה במפעלי "שער הנגב" (במיון) וכמנהלת חשבונות. אח"כ עברתי למכללה ושם עבדתי כמנהלת חשבונות במשך 7 שנים.

את שני מקומות העבודה האחרונים עזבתי לבסוף, כי לא אהבתי את צורת ההתנהלות של המנהלים שהגיעו למועצה. הם באו בשל תנאים מיטביים. זה קרה לקראת הסוף. לא אהבתי את האווירה שהייתה שם! הרגשתי לאט לאט שיש שם התנהגות של הסתאבות. המציאות אישרה זאת - עובדה שהמפעלים נעלמו.

- ספרת הרבה על העבודה, אך מה את אוהבת לעשות מחוץ לשעות העבודה, בזמן הפנוי?

- בזמנו אהבתי לעבוד וזה היה עיקר העיסוקים שלי, בלי חשבון, העבודה מילאה אותי! מאז שיצאתי לפנסיה, אני הולכת למועדון "יחדיו", שזמעת הרצאות, עושה סוגי התעמלות, יש מפגשים חברתיים עם אנשים, שחלקם הכרתי קודם, נמצאת בבית ועסוקה בטלוויזיה ובמחשב. חוץ מזה, יש לי קשר טוב עם משפחתי, אחים ואחייניות.

לאמא שלי הייתה ילדות קשה (אנחנו דור שמיני בארץ). אמא הייתה קשה אלינו, גם היחסים בין אבא ואמא היו לא טובים. רציתי לעזוב את הבית גם בשל ההתכתשויות של ההורים. מוני (אחי הבכור) ואני, אכן, יצאנו לקיבוץ. מוני הלך להכשרה צעירה בצרעה ואני לבית ספר חקלאי ומשם לקיבוץ. בינתיים הורינו התגרשו ואחר-כך חזרו שוב מטעמים כלכליים. אחרי זה נולד אחי ישראל (בפער של 11 שנים ממני) ואחר-כך נולדו עוד שתי בנות. (במהלך השנים, אחר כך, אמא שלי הגיעה לגבים במסגרת "הורים"). בין האחים (ארבעה מהם) יש קשר מאוד מיוחד, אנחנו מתכתבים הרבה במחשב ומדברים בסקייפ ובטלפון ובכלל, מתראים הרבה. כן יש לי קשר עם האחיינים שלי. אנחנו מרבים להתראות, בעיקר, בחגים.

בכלל, המשפחה (האחים שלי) היא עוגן וקיר בטחון בשבילי. לדוגמא, לפני 15 שנה היה מצב רוח רע בגבים, משפחות עזבו בשל תהליך השינוי שרצו להעביר. גבים הייתה במצב כלכלי לא טוב והייתה לי תחושה שהכל הולך לקרוס. כל-כך פחדתי שחשבת, שלא יהיה לי איפה להיות. אבל אח שלי הציע לי בית ומקום וזה נתן לי המון בטחון.

- איזה ציון היית נותנת לגבים בחלוף השנים שאת כאן?

פנינקה: היום גבים היא בית. רואים זאת כ"שאת בצרה". כרווקה דאגתי לבריאות שלי, פחדתי מתלות באחרים ופתאום שקרסתי, גיליתי שאני מקבלת את כל העזרה וכל הנוחיות. אדם בתנאים ממוצעים בכל מקום, לא מקבל את זה. והכל הודות לנירה – היא דואגת לכל, ליוותה אותי בניתוח ועד היום מסדרת לי ודואגת לכל דבר מפעוט ועד גדול. היא חוסכת את המועקה של לבקש, ממש ריפדה אותי, וזאת הזדמנות להודות לה. כמו-כן, המרפאה שלנו מתפקדת יפה, מאוד וטל נחמדה. רצינית ומקצועית.

- עם איזו דמות היית רוצה להיפגש לארוחת צהריים?

פנינקה: בן גוריון, אין לפניו ואין אחריו. הייתי רוצה להיפגש ולדבר איתו, ואם לא הוא אז פרס, בשניהם אני אוהבת את האנושיות.

- מהו המאור הגדול של חיירך?

פנינקה: אין מאור אחד, החיים שלי בנויים מדברים קטנים. מתקשה להתמקד במשהו מאוד גדול.

- מה את מאחלת לעצמך ולגבים?

פנינקה: כשאני שומעת שהצעירים לא רוצים שינוי, אני לא מבינה את זה, כי אני אמרתי שאצביע בשביל שינוי, בשביל העתיד של גבים, שגבים תתקיים גם אחרי ושללא תהיה בית קברות, אני מאחלת לגבים שהשינוי יבטיח את החיים של גבים לעוד 100 שנה.

ולעצמי אני מאחלת בריאות. אני לא חולה רק מוגבלת בברכיים ומקווה שאוכל להיות עצמאית ופחות תלויה.

אני שמחה שכבר עכשיו התחילו לבוא בנים ואנשים אחרים בכל צורה שהיא.

- הייתי רוצה לספר לי עוד משהו שלא אמרת ?

כן, עכשיו מדברים על "הדרת נשים" בקיבוץ היה הדרת רווקות, אלו דברים שפגעו בי – זו ייחודיות שלילית, תמיד הייתי "תקדים" ושנאתי זאת. היום זה כבר לא כך, מאז ההפרטה, ברור לי מגיע לי ומה לא?!

אני רוצה לציין שלא באתי להתחשבן אבל, מצד אחד, לא גידלתי ילדים, אז בעצם לא היו הוצאות על חינוך, היום גם קהילת הבודדים גדלה, גרושות, אלמנות וכו', אבל שנים הייתי היחידה שלא התחתנה מתוך הגרעין שלי. היום זה כבר לא מטריד אותי זו נחלת העבר.

* הדברים הובאו כלשונם, כמעט ללא עריכה.

תודה לפנינקה שפתחה לנו צוהר לחייה, בכלל, ובגבים, בפרט.

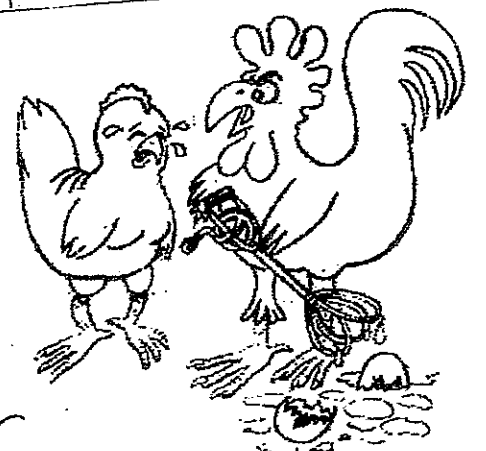
סימונה סער

במלשון
 ממשלת התעל

אסיפה אצלי - כוכב יפה
 ה' אהים

סוכות אצלין
 אצלין?
 אצלין?

נשות גבים היקרות

במוצאי-שבת הקרובה 14.01.12

בחדר האוכל

נישורת נשית

מארחת את: אלה גולן

מנשותיו לשעבר של גואל רצון

סיפור אישי יוצא דופן - שילווה כתמיד בקפה וכיבוד.

מצפות לכולן - צוות נישא נשית